

www.e-rara.ch

**Oedipus Aegyptiacus. Hoc est Universalis Hieroglyphicae Veterum Doctrinae
temporum iniuria abolitae Instaurationio**

Athanasii Kircheri Soc. IesV Oedipi Aegyptiaci Tomus III - theatrum hieroglyphicum hoc est, noua & hucusque intentata obeliscorum coeterorumque hieroglyphicorum monumentorum, quae tùm Romae, tùm in Aegypto, ac celebrioribus Europae musaeis adhuc supersunt, interpretatio iuxta sensum physicum, ...

Kircher, Athanasius

Romae, MDCLIV. [1654]

ETH-Bibliothek Zürich

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-47572>

Syntagma XIX.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien - von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material - from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes - des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

SYNTAGMA XIX.

De Amuletis, & Periaptis, cœterisque portatilibus
 Icunculis, quibus Aegyptij utebantur.

CELEBERRIMO VIRO

BERTHOLDO NIVSIO
 THEOLOGO EXIMIO.

*T*uorum in hoc præsens Opus meritorum amplitudinem, grata posteritas cognoscat, Tuo huius Syntagmatis argumentum honori dicandum statui. Quid enim mei causa non egisti, mi Nihuli? Si Tua interfuisset, vereor ut plura fecisse dici potueris. Tu vnus omnes penè Septentrionis literatos in Operis auxiliares manu sollicitasti; mei causa Batauiæ Musea, nullis sumptibus aut laboribus, non grandæua parcens ætati, adisti; ut si quid, quod ad meam rem faceret, reperires, excerptum in Lit. Reipub. bonum Oedipo transmitteres. Verbo, omnes sinceri amici partes explesti. Sit itaque hoc, qualecunque tandem, mea in Te gratitudinis symbolum, meritis Tuis quidem impar, at ex animo depromptum.

CAPVT I.

*De varijs Aegyptiorum Amuletis,
 & Periaptis.*

Amuletorum
 variæ Classis.

*Q*UID Amuleta seu periapta Ægyptiorum fuerint, innumeris huius Operis locis dictum est; quare remisso Lectore ad iam tradita, nos in particulari eorundem interpretationem hoc loco adornandam censuimus, ut si quando in huiusmodi Antiquitatis studiosus incidere, quid de ijs sentiendum sit, sibi constare possit.

Fuerunt autem variæ horum amuletorum classes: nonnulla simplicem sacrorum animalium, Deorumque formam referebant; quædam mixtæ

mista seu composita naturae rationem exhibebant; non desunt quae insecta, uti Scarabaeum, exhibeant; quorum ingens iterum varietas est. Fuerunt & humani corporis partes in usum Amuletorum assumptae, imò instrumenta omnis generis in sacrorum usum adhibita; adeo quidem, ut nihil sit in omnibus serè Obeliscis ita minutum, quod non in Amuletorum usum cesserit; adeoque clarè mihi innotuerit, sacram hieroglyphicorum literaturam nihil aliud, quàm Amuletariae artis Syntagma quoddam summâ diligentia, nec minori ingenij industriâ dispositum indicasse, ex quibus veluti prototypis quibusdam Amuleta, seu magnae virtutis hierogrammatismi, in peculiarem priuatumque usum decerperentur. De singulis itaque dictorum Amuletorum Classibus nonnihil dicamus,

C A P V T II.

De Amuletis quae Deorum & sacrorum animalium formam referunt.

Inter Amuleta, quae collo, brachijs, cingulis, scemoribus, & cuilibet corporum parti alligabantur, erant primò Scarabæi sacrorum animalium formâ expressi; uti sunt Ibides, Accipitres, Arietes, Feles, Boves, Canes, Cynocephali, & complura alia, quorum imagines hic apponimus. Quae quidem omnia periapta fuerunt in certos fines ab Aegyptijs destinata, qui uti diuersos Nomos sortiebantur, ita diuerso quoque cultu Nomorum Numina venerabantur.

Amuleta Deorum, & sacrorum animalium formam referentia.

Ibidis Mercurialis Numinis Periapton ad dona Mercurio propria ab eodem obtinenda gestabatur, uti donum intellectus, & assiduum in notitia rerum naturalium obtinenda subsidium.

Amuleta ad honorum impetrationem.

Accipiter Solis symbolum, tum ad perfectam sanitatem, & vitalem cordis vigorem obtinendum, tum ad contrarias cordis infirmitates dispellendas gestabatur.

Aries, & Hircus, Amuleta ad fecunditatem obtinendam adhibebantur, utpote Ammoni & Mendeti consecrata.

Bovis figuram ad Apidis influxum obtinendum servire sibi persuadebant; in publicis verò eadem figura posita ad agriculturae bonum promouendum.

Canis Amuletum, siue homo *κωνοκεφαλος*, ad sagacitatem in scientijs, & vigilem rerum custodiam obtinendam passim à Sacerdotibus in Anubidis honorem gestabatur.

Amuleta ad
malorum pro
pulsationem.

Ad malorum verò propulsationem sequentia Croco-
dili, Piscis, Lupi, efficacissima Periapta portabantur. Nam
vt in Magia diximus, sicuti Numinibus beneficis, vt varijs
beneficijs prodesse, varij honores exhibebantur; ita
malignis Dæmonibus nè nocerent, summo feruore sacri-
ficabatur. Tanti autem momenti sacra literarum synthe-
mata putabant, vt se sine ijs à nullis infaustis occurribus
immunes esse posse arbitrarentur. Hinc de hoc consulturis
Oraculum respondisse fertur :

Κλυθὶ μὲν ἔκ ἐθέλωντ' ἐπεὶ μ' ἐπεδήσασα ἀνάγκη
Οὐνομ' ἀπακάμης ἴδ' ἐκαρτερόν ἢ δ' ἐτὶ βειδὺ
Μολέ δ' ἐασυμύτως ἴσι δ' ἐμύθους
Ὅς ἀπ' ἐμῆς καρδίας ἀνάγκη ἰεσθῆσι τύποισι.

*Audi me nolentem, quia me illigastis necessitate,
Nomen necessitatis hoc validum, imò etiam graue.
* Veni autem festinanter his verbis
Quæ è corde meo educo sacris notis.*

Amuleta alia
diuersa.

Sequuntur iam Amuleta Iouis Accipitrini, Hori, Panos,
Canopi, Isis, Harpocratis, quorum gestatione diuersos
sibi fauores pro Numinum proprietate obuenturos spera-
bant; de quibus qui plura desiderat, is adeat Obeliscum
Pamphilium, vbi libro tertio de Hierogrammatismis om-
nia amplissimè exposita reperiet.

Sunt & alia Parte Secunda Secundi Tomi Oedipi

fol. 450. expressa phylacteria, puer perseæ folio inclusus, Harpocratem
exprimens, quem sequuntur K Osiris ἰερακόμορφος, & Ammon κείμορφος,
quorum expositionem citato loco vide. Est & figura S pueri ad instar
alati, pharetrâ instructi, baculo serpente inuoluto innixi, pedibus adiun-
ctis Leone, Scarabæo, & Accipitre. Puer Horum notat Solarem Ge-
nium; ala motus pernicipitatem, pharetra cum spiculis, Solarium radio-
rum efficaciam, virtute suâ omnia penetrantem; Luna capiti insidens
vim influxiuam in dictam Lunam; baculus serpente inuolutus annum
motum, quo omnibus influxu suo salutifero vitam præbet; Leo pedi-
bus appositus Momphram refert; Accipiter Solarem Genium, & Sca-
rabæus

rabæus Solem hylæum, qui sunt dicti Hori ministri. Hoc autem potentissimum Amuletum fuisse, ansula dorso affixa vnà cum dicto hieroglyphicorum apparatu luculenter demonstrat. Vide in Magia hieroglyphica, à fol. 445. vsque ad finem huiusmodi prophylactica schemata magno numero proposita.

CAPVT III.

De mixtæ & monstruosæ rationis Amuletis.

Proposuit sæpe laudatus Nardius in fine sui Lucretij è Museo suo peculiarem phylacteriorum figulinorum coloris varij, vitro obduktorum, tabulam; quorum expositionem hoc loco opportunè apponendam duximus. Tabulam sequenti pagina contemplare.

Amuleta mixta & monstruosa.

Tabula dicta mixtæ & monstruosæ naturæ phylacteria exhibet; quæ quid ex mente Ægyptiorum signent, paucis explicandum duxi. Notandum itaque, phylacteria à Græco φυλάξιν, id est, à custodiendo dicta, eò quòd qui ea portarent, contra aduersarum potestatum insidias immunes esse crederentur. Et quia nouerant, Agathodæmones terribiles luctas cum antitechnis Dæmonibus perpetuò exercere, terrorem hunc non meliori ratione, quàm per formidandas species exprimendum duxerunt; siquidem formidinem vel ipsa bonorum Geniorum terribili quâdam & monstrificâ architecturâ concinnata simulachra dictis aduersis Genijs incutere putabant; vnde & conceptis verbis, & adiurationibus horrore quodam ex barbararum vocum minis plenarum eadem in adytis consecrabant, quemadmodum amplè in Magia Hieroglyphica deduximus.

Phylacteria vnde dicta.

Hinc 1. 2. 3. 4. 7. 8. 9. statux combinatis manibus & horrendâ facie tum hominum, tum animalium transformata, minas nescio quas intentant; vnde & ἀμειλίχεια Græcis, Κοῦρτις κιντολαεικὸς ab audacia dicebantur. Et prima quidem, ac nona, Leonino vultu terribilis, Mophtæos Genios referunt; secunda & octaua, Caninâ facie instructæ, Anubicos; tertia & septima, monstruosis capitibus & barbis, Isiacos; quarta & sexta, Nephtæos; quinta tandem puerum monstruosi capitis Horum indicat; duodecima & 14, vti & 21, & 25, eosdem quos prima & nona, Genios videlicet Mophtæos signant; vndecima & 15 eosdem quos 4 & 6; decima sexta, terrificâ facie ingens saxum humeris gestans, vti & 11. 23, 19. minas intentant antitechnis, quas Demophilus describit l. de Sacrificio & Sacerdotum exorcismis; *Nisi cesseris, montibus te inuoluam, rupibus iniectis sepeliam, Baryn sistam, Osiridis claustra perfringam*, &c. Nam vt Pfellus, lib. de Dæmonibus, nullis verborum minis maligni Dæmones adeò, quàm carcerum & exterminij, percelluntur; non quòd exterminari possint, aut carceribus claudi, sed quia sunt contra ordinem ijs à naturæ authore præscriptum, cuiusmodi sunt perpetua ad vnum locum condemnatio: adeo enim huiusmodi minis terrentur, vt

Statuz minas intentantes.

Minæ Dijs antitechnis intentatæ. Demophilus

Pfellus. Minæ Dæmones abominantur.

ipsi putant, vt sustinere nequeant, neque imagines quippiam horum exprimentes tolerare, quæ omnia fuscè prosecuti sumus in *Magia hieroglyphica* fol. 454.

Serapis statuâ
Alexandriæ.

Figura decima octava omnium monstruosissima modium in capite gestat, cœtera tota aut caput, aut venter; notatque Serapidem; cuiusmodi statua fuisse legitur Alexandriæ, ex omnibus naturalium rerum classibus adornata, & tam prodigiôsæ magnitudinis, vt amplitudine corporis molisque vastitate vtrumque delubri seu Serapæi latus attingeret;

ret, de quo plura adducta vide Tomo I. fol. 199. Phallus verò oculatus numero 13 signatus, quid significet, iam innumeris penè locis expositum fuit, vnumque ex præcipuis amuletis contra sterilitatem portabatur. 26 figura Harpocratem notat, de quo pluribus egimus Tomo I. fol. 212. & in Magia hieroglyphica fol. 448. & sequentibus. Figura 27 Apidem refert, de quo consule Tom. I. fol. 199. & sequentia. Figura 28 Ifidis Horum filium lactantis simulachrum exprimit, de qua vbertim Tomo I. Synt. III, c. 4. Figuræ numeris 17 & 20 signatæ Crocodilorum sunt, & passim Typhonis placandi gratia gestabantur; siquidem, vt passim docuimus, Ægyptij non tantum Agathodæmonum saurem huiusmodi phylacteriorum gestatione procurare intendebant, sed & aduersarum potestatum molimina, nè nocerent, symbolis iisdem congruis auertere omnibus viribus studebant. Atque hæc sunt periapta Ægyptijs propria; & portatilia fuisse ansulæ, quibus singula instructa videntur, aperte monstrant.

C A P V T IV.

De Scarabæis prophylacticis.

N Vlla frequentiora in toto hieroglyphicorum ambitu Periapta reperio, quàm Scarabæorum figuris insignita, vt proinde illa magna in æstimatione apud Ægyptios fuisse, ipsa frequentia satis superque doceat. Sunt qui coronas integras ex eorundem contexuerunt multitudine. Amuleta nullis non Museis obuia, eaque varix magnitudinis: sunt minima, mediocria, prægrandia: differunt & antiquitate, cum nonnulla Gnosticorum, alia verè Ægyptiorum partus sint, vt hieroglyphicorum quibus signati sunt, varietas satis docet; quorum quantum ingenio nobis permissum fuerit, expositione hoc loco ordiemur. Primi quatuor ex Museo Reinstiano extracti sunt, vt sequitur. Qui litera A signatur, eius quam

Scarabæi
Prophylactici

Scarabæi ex
Museo Reinstiano

vides, magnitudinis est. A, Scarabæum refert, in cuius ventre in planam superficiem elaborato, Draco spectatur, circulo B demonstratus, Gnosticisque characteribus circumdatus. Per Scarabæum masculus regis animus, vti alibi docuimus, notatur, cui gestatione huius Periapti fortitudo,

Primus Scarabæus.

do, robur, & vigilantia, quas Draco siue Ophionium Numen indicat, promittitur. Characteres verò Gnostici sunt, qui cum pessimè formati sint, eorum interpretationem omittere malui, quàm fallaci coniecturâ in iisdem resoluendis tempus perdere.

Secundus Scarabæus.

Alter eiusdem speciei C, superiori parte Scarabæum, inferiori D Draconem pariter exhibet, quem duo circumstant Genij, Ophionij Numinis nimbo illustrati asseclæ; & est, vti prius, Gnosticorum Amuletum; quod docent characteres Crucibus misti supra infraq; Draconem exhibiti. Characteres vocem I A A I exprimunt, quod idem est corrupta lingua Hebræa, aut Arabica, quod Deus; Cruces verò influxum Numinis indicant. Reliquam schedæ intermediæ factam inscriptionem nè penetraremus, pessima nobis characterum corruptio invidit. Posita autem est dicta inscriptio ea in Scarabæi parte, quam E litera signat.

Tertius Scarabæus.

Scarabæus à D. Buchaim transmisus.

Tertium Amuletum F Scarabæi figurâ purè hieroglyphicum est; vti G inscriptio ventri eiusdem insculpta docet: quæ tametsi pessimè sit efformata, neque figuræ aut instrumenta dignosci possint; quantum tamen colligere ex varijs circumstantijs licuit, illa nihil aliud indicat, quem Regem perpetuis Osiridis, quem Scarabæus indicat, influxibus subflare; quem si Rex religionis amore ritè coluerit, Genios in eo hieroglyphicè expressos ei perpetuò adfuturos, regnumque ab omni aduersa fortuna liberaturos. Huic prorsùs simile, olim ad me transmisit Reverendissimus & Illustrissimus D. Georgius à Buchaim Episcopus Laubacensis, & Metropolitanæ Ecclesiæ Salisburgensis meritissimus Canonici;

cus, & Excellentiss. quidam è Gallia Philologus non ita pridem transmisit, quorum utrumque quia eandem inscriptionem habet, in tertio schemate immediatè antè expositam, reiterandam non duxi.

Quareus Scarabæus.

Quartum Amuletum pariter Scarabæi figura H, in ventre inscriptionem portat, signatam literâ I, & est Eques gladio euaginato minax; quem ambiunt characteres hieroglyphici, sed eius formæ, quas currentes vocant; quorum genuina interpretatio est, ut sequitur. Prima & octava figura indicat statuam Cynocephali seu Genij Anubici; Secunda duos pedes exhibet hemicyclo insistentes, quo occultus Numinis inferioribus se insinuantis motus notatur; Tertia & Sexta Accipitri- nos Osiridis ministros indicant; Quarta Dæmonem polymorphum; Quinta Crucem ansatam diuini influxus indicem; Septima Isidis caput refert. Horum itaque Numinum præsidio, in bello (quod per Equum, & armatum hominem notatur) Regi stipato victoria contra inimicos promittitur.

Figuræ ex Reinstiano Museo.

Præsentibus binæ figuræ C & D, ex Reinstiano Museo extractæ sunt; quarum prior Isidem auerruncam notat, uti instrumentum docet; cuius capiti Scorpionis insidet figura, Typhonis potestatis symbolum, quam ipsa profligat, unâ cum asseclis suis, quos characteres, quibus circumdatur, indicant.

Alterâ D, Canopum nobis exhibet, similem illi, quem supra in Iconismo Canoporum expressimus, binis Scorpionibus circumdatum in superiori parte; Serpente tortuoso infra posito; quod Amuletum contra vim adustiuam Typhonis, quâ omnis Canopici humoris copia exsiccata consumitur (quod fit Mense Athyr, Sole Scorpionem subeunte) constitutum

tutum est; Serpens verò vitalem humentis naturæ vigorem Typhoniâ vi suppressum medio Canopico Numine $\alpha\pi\tau\acute{\iota}\epsilon\chi\upsilon\omega$ vi suâ resuscitare putatur. Reliquos characteres ob summam eorundem transformationem penetrare non licuit. Habent autem hæ figuræ ex Achate lapide sculptæ, in postica parte concauitatem quandam, vti signa O O monstrant,

coeterum planæ, huius, quam vides, magnitudinis; quæ gestationi idonea fuisse, foramina immediatè supra capita vtriusque excavata satis ostendunt. His adiecta est gemma vtrinque modicè conuexa, teste Nihusio, ligamine argenteo inaurato circumdata, quasi pellueida, obscuri crystalli instar rubedine quâdam perfusæ, duobusperfossa foraminibus, vti duo circuli monstrant in facie X; in Y verò latere scriptura tenetur, quam ob malè formatos characteres dignoscere non licuit. Huic adiungere libuit aliud huius farinæ Numisma, quod præterlapso anno pro summa sua humanitate ad me transmisit Clarissimus, idemque doctissimus Drepanitanæ in Sicilia Urbis Secretarius Iacobus Scaphilus, vt sequitur.

C A P V T V.

*Phylacterium lapideum ex Museo Clarissimi Viri
Iacobi Scaphili.*

Phylacterium
à D. Scaphi-
lo missum.

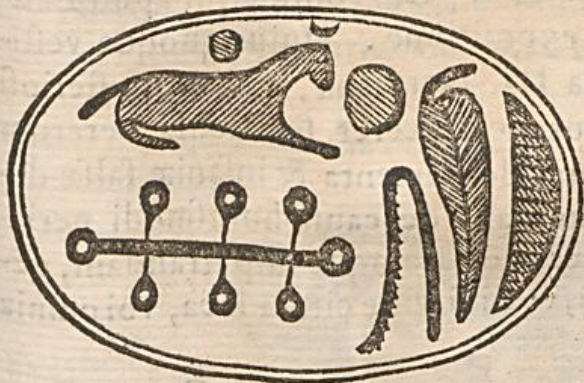
Est hoc Phylacterium Gnosticorum, quod contra febres calidas & malignas, quas vis quædam maligna Solis, quam vim Typhoniam vocabant, tribus anni temporibus, videlicet Sole in γ, Ω, ϕ , ignei trigoni signis constitutus efficiebat, gestare præcipiebant. Tacitè itaque Solare Numen ternâ inuocatione tribus signis correspondente obtestabantur; quod & corrupta vocabula Græca & Hebraica, quibus vtplurimum in suis superstitionis sacrificijs vti consueuerant, sat superque demonstrant: IAI siquidem Ægyptiaca vox est, à Græco Ἰαϛ , deriuata, qua Solem innuebant; voce verò $\text{IA}\omega$ ab Hebræo Iehoua corrupta Deum inuocabant, hæc verborum formulâ, quam schemati insertam vides. $\text{DA} \times$ scilicet subsidium $\Delta\omega\text{C} \times \text{IAI IAI IAI Sol, Sol, Sol, IA}\omega$, Numen Iehoua,

πολιμινε *polimins*, id est, contra inimicum Draconem, qui est Typhon, atq; in $\Upsilon \Omega$ & Φ potissimum sævientem. Quæ omnia Vir Leonem equitans, Arietem ante se constitutum veluti conculcans, manu spiculo armatus, sub pedibus Draconem habens, signat. Lateris verò postici characteres sic leguntur: DEVN EDNVMAV IAOLPDO KOLPOTOP MNPLAP. Quæ quidem verba ficta sunt, & certum numerum $\kappa\upsilon\tau\omega\iota\sigma\sigma\phi\eta\rho\iota\alpha\sigma$ resoluta monstrant, ad virtutes peculiare alicuius Numinis alludentem; de quibus omnibus fusè actum vide in Magia hieroglyphica.

Phylacterium lapideum ex Museo Drepanitano Excellentissimi Viri Domini Iacobi Scaphili.

Sequitur aliud schema Scarabæum exhibens à Tito Livio Burattino transmissum, cuius postica pars reddit hæc quod sequitur *εἰτυρον*. . Et

continet Aspidem Ophioniam caudâ insignem, quæ tamen sculptoris vitio à corpore separata spectatur, cum Canis iacentis forma & fistro; & erat Amuletum, quo vigilantia Anubidis, & fistri motu, illa aduersa vis & potestas, quæ calori Solis vitali insidiatur, profligatur. Vide quæ de Aspide, Anubi, & fistrorum Ægyptiorum variâ formâ & significatione, varijs huius Operis locis tractauimus.

Præsens figura ex Museo Magni Ducis Hetruriæ extracta Dianam exhibet, cornucopiæ, temone, & tutulo, Caninisque auribus insignem.

Verum cum hæc Græcanicam potius quam Ægyptiacam literaturam sapiant, & symbola trita sint, illis explicandis tempus non terendum duxi.

CAPUT VI.

De humani corporis partibus in usum Periaptorum ab Ægyptijs assumptis.

Amuleta quæ humani corporis partes repræsentant. Phallus varijs modis ab Ægyptijs efformatus.

Inter cætera hieroglyphica, quibus Obelisci turgent, Phallus celeberrimus ac frequentissimus est. Est autem phallus imago ad veretri humani similitudinem efficta. Et inter phallos potissimum locum obtinet phallus oculatus, nullibi non obuius; de quo vide, quæ amplissimè tractauimus in primo Tomo, in Pantheo Hebræorum de Phegore seu Priapo, vbi & totius superstitionis originem tradidimus. Consule quoque Indices trium huius Operis Tomorum, vbi innumeris locis de eo actum reperies. Fuit autem multiplici schematum ornatu adaptatus: modò sub forma simplici, vt in Canoporum Iconismo in VI. figura videre est; modò ὀφθαλμοειδής, id est, *oculari figurâ*, quemadmodum in præcedenti Iconismo Nardiano 13 figura ostendit; & hoc pacto innumeris locis inter hieroglyphica Ægyptiorum monumenta occurrit. Fuerunt qui eum sub Serpentis alati, triplici pennâ, in cauda, capite, & loco naturali conspicui, forma fingerent, cuiusmodi non ita pridem mihi communicauit amplissimus idemque doctissimus Vir Dominus Franciscus Serra Eques Romanus, Reipublicæ Literariæ promouendæ ardentissimus zelotes; cuius tamen effigiem nè ponerem, pudor & verecundia inhibuerunt. Alij humano brachio eundem inseruerunt. Hoc pacto conspicitur apud Laurentium Pignorium in Mensæ Isiacæ expositione. Huius quoque vestigium apparet in Iconismo seu tabula III. Nardiana, vbi & mysteriosi schematis rationem dedimus. Tempus me deficeret, si ridicula Veterum circa tam propudiosi simulachri cultum deliramenta & insanix falsæ describendæ forent. Sufficiat Lectori, non alia de causa huiusmodi periapta, nisi ad fascinum prohibendum, sæcunditatemque impetrandam, gestata atque adhibita fuisse. Sed de his, vt dixi, vide citata loca, vbi omnia exactè descripta reperies.

Hieroglyphicum quod sequitur numero 1 signatum, Græco Ægyptiacum est, & notat Mercurium totius Sapientix Præsidem. Canino capite est, quia sapiens sagacitate multa ad res inuestigandas valet. Lunam sextilem, cui Noctua, quæ hoc loco malè expressa est, insidet, capite gestat, vt innuatur sapientiam silentio, & nocturnis ab omni hominum strepitu semotis lucubrationibus, comparandam. Pennam manu gestat prægrandem, qua literarum scriptionis indefessum studium signatur. Manu gestat Pauonem Serpente bicipiti & ventroso implicatum; quo notatur, Sapientem perpetuò memorem esse debere, pulchritudinem mentis quam Sapientix studio acquisiuit, terrenorum affectuum, quæ per

Ser.

Serpentes notantur, mortificatione in vberrimos fructus tandem excre-
scere. Secunda & tertia figura manum indicant, ex Magni Ducis He-

trurix Museo extractam, eandem prorsus cum illa, quam in Magia-
hieroglyphica fol. 451. exposuimus; quare Lector eius inter-
pretationem citato loco videre poterit.

FINIS SYNTAGMATIS DECIMINONI.

